

S og RV har derfor ønsket, at der blev oprettet flere sociale nævn eller afdelingskontorer, og partierne har noteret sig, at regeringen er indstillet på, at statsforvaltningerne kan indgå praktiske løsninger af borgernes behov for kontakt til nævnet i konkrete tilfælde, men uden ekstra ressourcer tror S og RV ikke, at dette tilbud kan gives i et tilstrækkeligt omfang.

Endelig risikerer den kommende geografiske placering af de sociale nævn at medføre et tab af kvalificeret og stabilt personale til sagsbehandlingen. Igen et forhold der forringer retssikkerheden for borgere med behov for offentlige ydelser.

Ikke mindst borgere med handicap eller svage sociale kompetencer har over for bl.a. Folketingets Kommunaludvalg oplyst, at nogle allerede i dag holder sig tilbage fra at klage, da sagsbehandlingstid, ventetider på en afgørelse og et stort antal »formandsafgørelser« udgør nogle personlige barrierer, som forlods får dem til at opgive at klage.

Regeringens struktur omkring de sociale nævn ses heller ikke at fjerne disse barrierer.

S og RV vil derfor nøje følge udviklingen på klageområdet og borgernes problemer med fremmøde m.v. med henblik på at rejse denne problematik.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget stemmer imod lovforslaget. Partiernes principielle indstilling til kommunalreformen er beskrevet i betænkningen til L 65 om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udvalgsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, hvortil der henvises.

SF og EL støtter oprettelsen af et handicapråd i alle kommuner og er tilfredse med ministerens lydhørhed over for, at nedsættelsen af rådet skal fremrykkes til tidligt i år 2006, så rådene får mulighed for at få indflydelse på de lokale forhandlinger før strukturreformens gennemførelse. Det er desuden tilfredsstillende, at rådets formand efter ændringsforslaget nu udpeges af rådet og ikke af kommunen.

SF og EL kan ligeledes støtte ændringsforslaget vedrørende Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

De øvrige ændringsforslag, der er af mere teknisk karakter, kan ligeledes støttes.

Det er bekymrende og beklageligt, at et forslag fra SAND om etablering af lokale sociale råd, så socialt udsatte havde fået deres eget organ i den kommende struktur, ikke kan gennemføres. Men partierne har noteret sig, at ministeren finder, at området fortsat er sikret indflydelse i tilrettelæggelse af tilbud på f.eks. hjemløseområdet gennem de eksisterende nærudvalg og videnscentre på området.

Begge partier nærer dog store bekymringer omkring adgangen til de kommende statsforvaltninger

SF og EL finder, at strukturen med så få og svært tilgængelige sociale nævn er i direkte modstrid med de tilgængelighedsprincipper, der ellers er indbygget i dansk socialpolitik og ikke mindst handicappolitikken.

SF og EL finder det ufravigeligt, at et klageorgan som de sociale nævn er let tilgængelig for alle borgere. Det bliver de ikke i den kommende struktur, hvilket der er gjort opmærksom på under udvalgsbehandlingen. Med placeringen af de sociale nævn i yderområderne i en region og med oprettelsen af forholdsvis få afdelingskontorer pålægger regeringen svage borgere en for dem problematisk lang og/eller kompliceret transportvej.

Regeringen har hertil svaret, at kun få har et personligt fremmøde, og at det må antages, at ønsket om fremmøde vil omfatte ca. 1 møde. Citat fra svar på spm. 13: »Det vil under disse omstændigheder anses for acceptabelt, at rejsetiden til statsforvaltningen i visse tilfælde kan blive længere end til de nuværende statsamter og for daglige rejsemål, f.eks. bolig- og arbejdsstedsrejser.«

Problemet er imidlertid, at det, selv om hele dagen tages i brug, enkelte steder i landet vil være fysisk umuligt at nå fra eget hjem og til statsforvaltning og retur på samme dag.

SF og EL frygter derfor, at de store afstande i sig selv kan være en direkte årsag til, at en svag borger, der ikke kan klare sig med skriftlig eller telefonisk kontakt, vælger ikke at rejse en klage, uanset om en sådan ellers vil være velbegrunnet.

Problemet forstærkes desuden af, at ministeren i adskillige svar har understreget, at en borger bør klage, hvis det kommunale tilbud, sagsbehandling, udredning m.v. ikke er tilfredsstillende for borgeren.